

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De conuersione Henrici Camerarij, cap. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ita est compunctus, ita ad conuersionem est accensus, ut qui prius a Domino Geuardo Abbate admonitus, conuerti noluerat, ab illa hora ut susciperetur, vix multis precibus obtineret. Talem modum suae conuersionis sapius mihi recitauit tempore suae probationis. Recitauit mihi & frater Bernardus monachus noster in Vilario monasterio, ad visionem similis veniae primùm voluntatem conuertendi se concepisse. APOLLONIVS: Miror quòd res tam modica tam magnum salutem operatur in anima. CAESARIUS: Quid de hoc miraris? Quantum ad massam, multum modica est pillula, sed quantum ad efficaciam, virtus illius est maxima; omnes corporis venas percurrit, humores soluit & ejicit, infirmum ad sanitatem conuertit. Si tanta virtus consistit in perceptione vnus corporalis pillulae, quare mirari debes maiorem esse, & ideo maiorem, quia spiritualem, in visione vnus veniae? Audi & aliud.

CAPVT XXII.

NOBILIS adolescens dominus Adolphus, nunc Episcopus Osnaburgensis, canonicus fuerat maioris ecclesiae in Colonia; hic cum tempore quodam ad Campum, domum ordinis nostrum venisset, & post missam ad orationem in oratorio staret, vidit quomodo monachi, tam senes quam iuuenes, ad vniuersa currentes altaria, ad disciplinas suscipiendas nudabant dorsa sua, humiliter confitentes peccata sua: quae visio, sicut mihi quidam eius familiaris narrauit, tantum boni operata est in corde adolescentis, ut abire non posset, sed seculi pompam contemnens, & totum se ad Deum conuertens, ibidem manens, sacrum religionis habitum susciperet: in quo tantum profecit, ut non multo tempore post, tum propter nobilitatem tum propter religiositatem, in praedicta ecclesia apicem conscenderet episcopalem.

CAPVT XXIII.

NOSTRI Henricum camerarium nostrum, huius conuersio talis fuit: Cum esset clericus, & maioris ecclesiae in Treueri canonicus, atque multis alijs

alijs ecclesiasticis stipendijs honoratus vel oneratus, tempore quodam infirmatus est: spe igitur recuperandæ sanitatis, accepta secum pecunia, Coloniam descendere nauigio proposuit, vt & phycos, quorum illic copia est, consuleret, & ex ipsa aëris mutatione aliquod remedium perciperet. Veniensque contra monasterium nostrum, loci nomen requisit & agnouit, dicensque se velle hospitari in monasterio, pueros suos ad Abbatem pro equis, quibus ascenderet, præmisit, & accepit. Eadem nocte nescio quid viderit, vel quo instinctu conuersus fuerit, manè familiam suam sistentem cum naue remisit, & habitum regulariter induens nobiscum permansit.

CAPVT XXIIII.

FRATER Gerlacus sacerdos & monachus noster, propter signa vnius deuotionis, quam in quodam monacho nostro vidit, sicut mihi cōfessus est, primum conuersionis amorem concepit. Die quadam cum monachus ille, quem bene nosti, missam in eius parœcia celebraret, tantam secundum consuetudinem habebat gratiam lacrymarum, vt Gerlacus, qui propter ministerium ex latere stabat, eandem considerans gratiam, admirans Dominum glorificaret. Ex illa hora ita cœpit ordinem diligere, vt nō quiesceret, donec vnus ex ordinis personis fieret. Multa tibi adhuc possem dicere de his, qui exemplo aliorum conuersi sunt, sed breuitati studendum est. **APOLLONIVS:** Ex his que iam audiui, certum est alios conuerti per sermonem exhortationis, alios per virtutem orationis, nonnullos solo exemplo religionis. **CÆSARIUS:** Dictum est superius, adhuc alias esse causas multiplices, quæ multis occasiones sunt conuersionis, scilicet infirmitatem, paupertatem, captiuitatem, notam alicuius infamiæ, periculum præsentis vitæ, timorem siue visionem gehennalis pœnæ, solum desiderium cælestis patriæ. **APOLLONIVS:** De his precor vt exempla subiungas. **CÆSARIUS:** Quod quosdam compellat infirmitas conuerti, quotidie videmus.